

Fatih Kaba

- Őirler -

Yayın Tarihi:

11.11.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acep

fatih aksoy'a

gene gözlerinde hüznü gördüm de
buğuş buğuş göğuş çıktı sorgular
ısrarıma arzu katıp verdim de
sessizliğuş yenik düştü kaygılar

çekecek gün varmış bu zalım elde
çirpınır dururuz bir hırçın selde
güneyden yürüyen her ılık yelde
bağrınızda bar tutarmış kargılar

çizgiler alnında divanî yazı
kaynıyor çehrende gece ayazı
kalbe dönmüş gözlerinin beyazı
hatıranda kırık dökük olgular

neşeye olmadı gözlerim nail
fikrim çöle döndü ve akıl habil
acep dedim bu melale kim fail
kirpiğimde damla oldu duygular

ağrı,99 yaz

Fatih Kaba

Adı Özgürlük Olsun

koca koca günahların tortusuyuz biz
mutluluk bizim neyimize
bari ayrı kalalım böyle mülteci sevdam
adı özgürlük olsun...

kahramanmaraş, 28 ağustos 2007

Fatih Kaba

Adın Vardı...

Kalbim bir ummandı
her şeyi sığdırdım içine
Bir kuş kadardın
Seni almadı...

Dağ dağ büyüdün içimde
Ova ova yayıldın
Bir şafak vakti vurdular böğrümde
Hardı, içimde adın.
Yaramda adın vardı...

Üzülme!
Ona benzerim ben biraz
Ne zaman aşk için ölsem
Yeni bir ben doğar küllerimden
Aşka yeni bir kurban doğar
İkimizden
Yaşarız sonsuza kadar...

Üzülme!

Kahramanmaraş, 15 Mayıs 2007

Fatih Kaba

Akıbet

elimi göğsüme koyunca gülüm
gönülden geçenler dilime gelir
hep elem kahır hep daima zulüm
umut var ya belki yürek değişir

eledik zamanı inceden ince
yetmedi ekledik keder sevince
gamlarımız günbegün değişince
eridi dostluklur zay'oldu bir bir

ne rüya gördükse silindi hepsi
ne bir ağaç kaldı ne de gölgesi
cananın elinde bir bakır tepsi
sunar gül şerbeti ve biter sihir

Türkoğlu, Kasım 2008

Fatih Kaba

Andıkça

arada zaman var arada mekan
şu karlı dağları aş bazı bazı
böyle çavlan çavlan gözyaşı akan
bir kalple kabrimi deş bazı bazı

savaşa devamda aşk ile gurur
kavrayıp gürzünü bin hışımla vur
böyle ılık ılık yağarken yağmur
bari hatırıma düş bazı bazı

birak ağlasın ay boynunda hale
sabaha dek üstüme dökülsün jale
kapılır gidersen sonsuz melale
yalınbaş sükuta koş bazı bazı

zaman ölür yalnızlıktan bıcarsan
aman deyip can evini yıkarsan
aşk meclislerinde nâhak çıkarsan
nedametle dolup taş bazı bazı

yıkılmış mihraplar bozulmuş yapı
hangi vakit çalsam kapanır kapı
paslanmış kalpteki hançerin sapı
andıkça kanıyor döş bazı bazı

bağrı taş dağları çimen bürüsün
ebabiller ardın sıra yürüsün
bin yıl sonra ilk gün gibi dirisin
gördüğün düşlere şaş bazı bazı

kahramanmaraş,20 ağustos 2008

Fatih Kaba

Aşk

gün geceye dönüyor yine
yine korktuğumu duyuyorum
bu karanlıktan
kuğular ulaklarım oluyor
eski tanımlar ülkesine
aradığım gözlerinden düşüyor
alıp en aldatılmış yanımla
kazıyorum afaka:

“aşk; yiğidin kendine ihanetidir”

ağrı, nisan 2000

Fatih Kaba

Aşk, Kalbe Batanda...

I

bu ne biçim devir ne biçim insan
yar güle çatar mı çatıyor işte
zihinler uyuşmuş uyuşmuş lisan
dil sözü satar mı satıyor işte

II

pörsümüş zamane güzellik düşmüş
güllerin dalına karga üşüşmüş
dün yokmuş sevdiğim belli ki düşmüş
kalbe aşk batar mı batıyor işte

III

anamlar bir yanda bir yanda baba
bala kimseleri katmaz hesaba
bu yapmacık hayat bu süslü aba
dervişi yutar mı yutuyor işte

Türkoğlu, mart 2009

Fatih Kaba

Ateşsiz Tandır

nem vurmuş sıvalar gibiyim
dokunsan döküleceğim duvar duvar
sakın dokunma...

direği yıkılmış çadır gibi
kararmış nişadır gibi
ateşsiz tandır gibiyim

başsız bahadır gibiyim
sevi meydanlarında
düşük omuzlu bir fahişeyim
kaldırımlarda
öl desen öleceğim

sakın deme!

.....Kahramanmaraş, 26 Haziran 2007

Fatih Kaba

Ay ve Su

baktı ay suya
su baktı aya
aktı ay suya
su aldı ayı
ay suyun su ayın olamadı
bin yıllar geçti böyle
ama ölen olmadı

kahramanmaraş, 31 ekim 2007

Fatih Kaba

Aynalar Boyandı Kana

sözün şifa değil cana
olsan nedir olmasan ne
aynalar boyandı kana
gülsen nedir gülmesen ne

çekilecek değil çile
iradım onca zahmetle
kollarına nedametle
alsan nedir almasan ne

şaşırdım şarkı mağribi
ne dost kaldı ne de abi
susamış çiçekler gibi
solsan nedir solmasan ne

ben bu sevi oyununda
yenildim bak en sonunda
gayri yabanın koynunda
kalsan nedir kalmasan ne

saadet kapını çalar
mutlu ol desin mısralar
öksüz kalsın hatıralar
bilsen nedir bilmesen ne

güvercin uçsun dağlara
ne an kalsın ne hatıra
artık benim ardım sıra
ölsen nedir ölmesen ne

kahramanmaraş, 9 ağustos 2008

Fatih Kaba

Azığı Kalbinde

oğul sana kim'liğimi sorarlar
yalın gezdi yalnız öldü o dersin
kimisi iyi der kimi de kötü
halı değilse de çuldu o dersin

kimi kartal gibi yüksekten uçtu
kimi rüzgar gibi yüceden geçti
mavi sümbül gibi zirvede açtı
ululuğu döşte buldu o dersin

fuzuli şeylerdi garibin işi
kanlı taam idi ekmeği aşı
ne kavmi var idi ne de kardaşı
kimsesiz bir garip kuldu o dersin

ne insi anladı ne de ins onu
bir boşluğa çıktı elbette sonu
elbette kaderin kara oyunu
dünyayı ölünce bildi o dersin

sevdi mi gerçekten severdi başka
öteden leylalar gelirdi meşke
o gibi bir daha düşülmez aşka
ateşte al açan güldü o dersin

o da gördü elbet bin türlü cefa
Allah'ın bir günü sürmedi sefa
gene de şikayet etmez bir defa
huzuru sükutta buldu o dersin

canınca sevdiği dostları vardı
yareñ diye hanesini yakardı
yüreğini dostlarıyla yıkardı
bir selama hasret kaldı o dersin

bir vakit çekmedi darlık yasını
kalbin merhametle yudu pasını
silinmiş görünce hatırasını
güz yaprağı gibi soldu o dersin

gönlündeki canlar uyutulunca
gücü yetmez oldu mermere tunca
bilemezsiniz oy unutulunca
azığı kalbinde öldü o dersin

kahramanmaraş, ağustos 2008

Fatih Kaba

Bana Bir Siyah Gül Getir

Bana siyah bir gül getir
Eski tanımlar ülkesinden
Senin için bir beyaz güvercin uçurayım

...
Bir ıslak mendil parçası şimdi hayat
Solgun
Siyah-beyaz bir resim
Tüm mevsimler
Kaldırımlarda
Bir küçük, köylü kız çocuğu kadar şaşkın
Bakışlarım
Yüklü bir bulut
Bir ıslak rüzgar hatıran

...
Bir abluka
Bir sükut
Bir iç sıkıntısı
Bir seyyah
Ve bir ömür

...
Bana siyah bir gül getir
Eski tanımlar ülkesinden
Senin için bir beyaz güvercin uçurayım

...
Soluk söğüt yaprakları şimdi vakit
Uzak bir iklimin
Bir uzak
Bir yaban yamacı gözdeki sis
Ve gözlerindeki Türkmen karası
Ceylan şehlası manzara
Umuda düşen

...
Bir meydan muharebesi
Bir çığlık
Ve aşka kan
Ve aşka isyan
Ve aşka ihanet
/ tövbe /

...
Bana siyah bir gül getir
Eski tanımlar ülkesinden
Senin için bir beyaz güvercin uçurayım

Fatih Kaba

Bebek Ağladı

Bir avuç başak tuttum
Dövdüm dövdüm olmadı
Buğday un olamadı
Dibek ağladı

Bir tutam umut buldum
Kar beyaz kundaklarda
Irmaklar ağıldadı
Ağaçlar iek açtı
Ebemkuşağı vakti
Anne bir tokat attı
Bebek ağladı.

Kahramanmaraş, 12 Mayıs 2007

Fatih Kaba

Bir Deniz Taşması Yıkılması Bir Dağın

Bir aldatılmışlıktır söze kalan yalnızca
Ve yalnız beşere isyanın türküsüdür
Köylerim vardı oysa hiç bilmeyen...

Ey damıtılmış güllerin uğramadığı diyar
Nerdesin
Senden farklıydı yar
Senden başkaydı ağyar
İşte hangi ova hangi ırmak hangi yar
Anlayabilir yanılığları

Kaç dirhemdir
Samimiyetin ağırlığı
Bilgelikleri nerededir beyaz sakallı pirlerin...

Yahut bir deniz taşması
Yıkılması bir dağın...

Ağrı, Nisan 2000

Fatih Kaba

Bir Gün Sineği

Mevsim bir yaz başıydı
Yine baygındı Maraş
Gözlerimde hayalin
Yandıkça serinledim
Ve bir erenden bin hayretle dinledim
Bir gün sineğinin hikâyesini

“ Âlemin bir yerinde bir sinekçik yaşarmış
Adı: Bir gün sineği
Yeraltında yedi yıl hazırlıklar yaparmış
Yedi yıl kurt şeklinde yaşarmış
mr- ahiri için
Yedi yılın ardından
Kanatlanınca sonra
Yalnız bir gün yaşarmış
Yalnız yirmi dört saat”

İşte böyle hikâye
Düşününce bir iyi
Anladım ki sevgili
Sen o bir gnsn muhakkak
Ben o bir gün sineği...

Yaşasın hayat...

Kahramanmaraş, 9 Mayıs 2007

Fatih Kaba

Bir Nefes

her sabah böyle Şen doğmasa güneş
böyle pırıl pırıl olmasa gökler
çiçekler böyle güzel kokmasa
yağmur yağmasa böyle müşfik
toprak bunca merhametli olmasa
beni çıldirtan bu umut olmasa
kolumu kaldırıp inan
bir yudum su bile içmezdim

ve olmasaydı kıvılcım saçan gözler
derin denizler gibi sözler olmasa
büyüdükçe güzelleŐen oğullar kızlar olmasa
olmasa derdime tercüman sazlar
ve beni delirten bu umut olmasa
gözümü açıp inan
bir kez bakmazdım aleme

sen olmasaydın
ve bu rengarenk gülŐen olmasa
sarmasa bu sonsuz sıcaklık beni
kuŐatmasa hayattaki canlılık beni
ve kalbimi dağ dağ dağlamasa bu seveda
ve beni çıldirtan bu umut olmasa
inan dolu dolu çekip içime
bir kerecik nefes bile almazdım...

kahramanmaraş, 2 ocak 2008

Fatih Kaba

Bu Şarkı Senin İçin Anne

bu buse uyanman için
gün tepeye durdu kalksana
bu kurak coğrafyada
beni böyle bir başıma bırakma...

bu buse uyanman için
öpmen için yanağımdan usulca
saçlarımı okşaman
bana yavrum
bana kuzum
bana sürmeli oğlum demen için anne...
bu çorak yürekle
kurdun kuşun içinde
beni böyle bir başıma bırakma...

sen tuttuğum dilek idin fallarda
berekettin toprağımda bilirsin,
bilirsin kalbindeki rahmetin içime huzur olduğunu
bilirsin sensin leyla'm
tüm yüreğimi dolduran sevdam sensin anne.

mevsim bahar da olsa karanlıklar içindedir gündüzüm
biçareyim, yalınızım, sel - sümük, inim inim öksüzüm
bülbüllerden duyulmakta figanım
türkülerimi dadaloğlu söylemekte
paramparça anılarım, etrafım
günüm, gecem, ekmeğim, tuzum paramparça
seni çok
seni çok özlüyorum
bu şarkı senin için anne
bana oğlum de
bana yavrum de
kuzum de bana anne
bu perişan yürekle
beni böyle bir başıma bırakma...

düşünü kuruyorum verdiğim ezaların
kalbini tırnakladığım demleri anıyorum
ağlattığım, sızlattığım, çatlattığım günleri
ömrünü dirhem dirhem tükettiğim yılları
hasretten pare pare döküldüğün yolları arıyorum.

uyan anne, uyan!
dağlardan dağlara süreyim seni
çöllere düşüreyim yolunu
diyar diyar gezdireyim çaresiz...
uyan anne!
saçlarına küller yağsın yeniden
uzat öpüyüm kutsanmış ellerini bir daha
ömürlük sevdam yeniden sarsın cihanı
tara parmaklarınla saçlarımı usulca
silinsin dizlerinde yüreğimin karası

parlasın resmim pırıl pırıl
dokun yanaklarıma doğrulsun özüm.
beni merhametinle yeniden kuşat anne...

bu şarkı senin için anne...
bana oğlum de
bana yavrum de
kuzum de bana anne
bu biçare yürekle
beni böyle bir başıma bırakma...

bırakma anne.

kahramanmaraş, nisan 2007

Fatih Kaba

Bumerang

aborjin bumeranglar gibisin
ne kadar uzağa atsam
aydınlık ufuklara
yahut fırlatsam karanlık kuytulara
yine bana dönüyorsun

somonlar gibisin uzak denizlerde
ben seni büyüten asude nehir
hoyrat akıntılarda bir ömür tükenir
kollarıma düşersin en sonunda
kovsam gitmezsin bakışlarından belli
gel bari bu boş aguş senindir

beyaz kanatlı bir pervanesin zifiri gecelerde
ben uzun tırnaklı harıl harıl bir çerağ
geceyi söndürsem sen gelme diye
arzdan neslimi silsem
bilirim cehennemim benim nihayet...

aborjin bumeranglar gibisin
nevcihan somonlar gibisin
Türkî pervaneler gibisin
Biliyorum senden kaçış yok
Kaderim sensin...

kahramanmaraş, 3 ağustos 2007

Fatih Kaba

Çıplak

kimbilir hangi dağdı vurulduğu ceylanın
gür ormanlar bürüyen dağlarım çıplak leyla
dudağımda bir buruk gülümseyen o anın
ardında bahçelerim bağlarım çıplak leyla

gönlümden geçti elbet nice bin süleymanlar
sonra sardı yaramı otacılar lokmanlar
kör topal geçip gitti sandık sandık zamanlar
şimdi elimde kalan çağlarım çıplak leyla

ne düştüm mezbeleye ne sildiler pasımı
ne dostu bildim emin ne yaren ne hasımı
söyle leyla kanayan dünün hangi kısmı
ölmüşüm kuşamlıydı sağlarım çıplak leyla

bu kadim bedestende kırmızı bir mercandım
ne ömürler eskittim ne sevdalar kuşandım
dünya işıldadıkça ben karaya boyandım
şimdi تنها bir düşte ağlarım çıplak leyla

bütün mevsimler bitti kapımda kaldı hazan
söylesinler yasımı çalıp binlerce ozan
canlar alan bezirgan canını veren sultan
neferim yalınkılıç beğlerim çıplak leyla

düştü bir bir kaleler tarumar ordularım
yalnız yüreğim değil sevdalarım da yarım
dünüm var biliyorum gelecekte de varım
dursa da bir köşede tuğlarım çıplak leyla

kahramanmaraş - andırın,15 nisan 2008

Fatih Kaba

Çiçeğe Durmuştu Dallar

Çiçeğe durmuştu dallar
Şeni bizden kopardılar
Şükürler olsun hu

Çocukların daha
Kimi kundakta
Kimi sabi
Kimi ham tıraştılar
Acılarını kim anlar
Kim merhem çalar yaralarına
Şükürler olsun hu

Ardından senin
İki küçüğün bir yiğit
Bir bacın ağladılar
Sabrı şükre kattılar
Ağır ağır ağladılar
Ağladılar
Sustular...
Şükürler olsun hu...

Kahramanmaraş, Bahar 2006

Fatih Kaba

Çocukluğum

Liraları akçeleri gelinlerin elinden
Sayar gider çocukluğum
Balıkların ağzından kurbağanın dilinden
Kayar gider çocukluğum

Balonumun ince uzun ipinden
Pamuk şekeremin kırık sapından
Sayfaları yırtık bir masal kitabından
Düşer gider çocukluğum

Biner kavak çubuğundan atına
Mim koyup üç buçuk günlük saltanatına
Dereyi tepeyi dağları düzü
Aşar gider çocukluğum

Komayın gitmesin gelsin
Tek beni yabancı bilsin
Ne istiyorsa alsın...

İçimde kanar çocukluğum

Türkoğlu, 04.07.2009

Fatih Kaba

Dağılmış Kervan

işte tükendi zaman kalp tuzağa düşmüştür
hazan ermiş gülzare gül firağa düşmüştür

tarumar ev ü otağ tarumar bedestenler
dağılmış kervanı tacir toprağa düşmüştür

sonsuzluk hevesiyle başladığı bu yolda
eyvah dil-i nadan çelik çomağa düşmüştür

bir avazım yok şimdi kubbeye bırakacak
lime lime lisanım dil ayağa düşmüştür

işte tükendi zaman kalp tuzağa düşmüştür
hazan ermiş gülzare gül firağa düşmüştür

türkoğlu,27 aralık 2008

Fatih Kaba

De Gitsin

bir zalimdi öldü de
layığını buldu de
baharımı çaldı de
kurtulmuşum de gitsin

bir gamzede olmuşum
boynu bükük kalmıştım
bin kahırla dolmuşum
kurtulmuşum de gitsin

leb ü lisan lal diye
tuttular hamal diye
bedestende mal diye
satılmışım de gitsin

kuyunun yoktu dibi
tarümar etti kalbi
şimdi paçavra gibi
atılmışım de gitsin

sitemim kara bahta
açtı bin türlü yara
bir kararsız rüzgara
tutulmuşum de gitsin

ne bilirdim hayını
oysa sevdim huyunu
görmemişim oyunu
utulmuşum de gitsin

bir zalimdi öldü de
layığını buldu de
rakkasede zildi de
kurtulmuşum de gitsin

kahramanmaraş, 5 temmuz 2007

Fatih Kaba

Dilara

şuaraya ilhamdır
gözleri Dilara'nın
meftunluğuma gamdır
sözleri Dilara'nın

zülfünü cana bağlar
her gölde nergis arar
kalbimi beşe yarar
hançeri Dilara'nın

aşkta o dibacedir
her baharda bahçedir
serde geçer akçedir
cevheri Dilara'nın

can doyulmaz kamete
bürünmüştür iffete
mağlup olmaz zulmete
seheri Dilara'nın

görklü mihmandır bende
cevr-i nihandır bende
bir nev-cihandır bende
eseri Dilara'nın

Dilara bir kuğudur
çeşm-i gülde buğudur
sevi sarhoşluğudur
esiri Dilara'nın

onu görse dertliler
cümle dertleri biter
hezar mecnun'a yeter
süruru Dilara'nın

kim demiş kaşı çatık
ummanlarda bir batık
dünya malından artık
değeri Dilara'nın

o ki cana girmiştir
dört bir yanı sarmıştır
cennet ile örmüştür
baharı Dilara'nın

ol kadere çatıştır
ömrü hiçe satıştır
lâyemuta gidiştir
seferi Dilara'nın

azrail süzer teni

arşu çıkar dumanı
sarı bütün cihanı
buhuru Dilara'nın

bitecek bu gulgule
düşecek bu gül çöle
ne eylese nâfile
efkârı Dilara'nın

Kahramanmaraş, 21 Temmuz 2007

Fatih Kaba

Dinle Oğul

dinle oğul beni ben neler ettim
başıboş at gibi koştum boşuna
cañ diye kimlerin ardından gittim
değmez in peşine düştüm boşuna

ne büyük dinledim ne de pederi
ne de doğruladım gelen haberi
hıyar var diyene tüm engelleri
bir avuç tuz ile aştım boşuna

nice dostlar gördüm yalan alemde
ne kitapta yeri var ne de kalemde
celladın baltası varken kellemdede
sindiler ne diye şaştım boşuna

zaman gösteriyor hakiki eri
aşikar ediyor gerçek değeri
yar başında gördüm ihanetleri
kendi mezarımda taşıdım boşuna

Kahramanmaraş, eylül 2008

Fatih Kaba

Dörtlük

Bir hicre mübtela olmuştur gönül
Amanı tükendi dermanın gayrı
Azatlığa meyli gönül kuşunun
Hükmü kalmamıştır fermanın gayrı

Kahramanmaraş,4 haziran 2009

Fatih Kaba

Dram ve Komedi

bir tiyatrodur üstlendiği hayatın
benden yana komedi
senden yana dram

menfaat peşindedir gece gündüz
birkaç adam
birkaç kadın fark edilmek ümidinde
içimde bir trajedi şimdi insanlığın
uç tura bir yazıya satılışı
hem ucuz değil

bir kibrit ateşiyile
benzinden bir nehre yazar tarih yitiklerini
kader kördüğüm noktasına yakındır şimdi
her zamankinden çok
ve deve iğne deliğiyile anlaşmıştır artık
sen küçölürsün
ben büyürüm belki

ve hayat
senden yana dramdır
benden yana komedi...

ağrı, 18 nisan 2000

Fatih Kaba

Dur

dur gitme
biraz daha kal bu dil-i metrukta
tac mahale karşı bir kahve içelim
mısırı bağdatı yad edelim
biraz züleyha ol
biraz leyla

dur gitme
kal biraz daha

kahramanmaraş,kasım 2007

Fatih Kaba

Elleri Vardır Kaderin

Kaderin elleri ne şekildir bilinmez
Bilinmez nasıl bağlar gerdana yaftaları

...
Yürümek başkadır sırtında gurub varken
Sen kimsin
Onlar kimdir bilinmez
Heyhat sonu vardır bu yolun
Ne zamandır
Ne mekanda bilinmez
Medet çığlıkları ulaktır bin mateme
Bilinmez

...
Elleri vardır kaderin

...
Bulutlar her zaman sürme renkli değildir
Beyazı
Kızılı bilirsin elbet sen de
Ve sen de bilirsin ki kızıl
En dokunaklısıdır
Zaman
Sen
Hayat
Daha da dokunaklısındır

...
Elleri vardır kaderin

...
Dağlar da bilir figanları
En delisi türkülerin
Dağlardadır
Dağlar da yalnızdır aslında
En acısı ağıtların oralarda söylenir
Ve sükutun
Ve yaşamın kalbi dağlar
Ve sen de bilirsin ki
Dağlar da dağlanır

...
Elleri vardır kaderin

...
Bulutların saçlarına dokunur
Dağların saçlarına dokunur
Senin saçlarına dokunur
Benim saçlarıma dokunur

...
Elleri vardır kaderin

...
Dokunur

Kahramanmaraş, 30 Ağustos 2000

Fatih Kaba

Eşik

sararmış yapraklar gibi
daldan dökülüyor zaman
yıpranmış libaslar gibi
yenden sökülüyor zaman

baki değil cemil yahya
sayalım bir hoşça rüya
kimi atlı kimi yaya
geçiyoruz bu kapıdan

mevsim meyus gün sitemkar
eşya ölür azar azar
manası ölmeyen ne var
aşk perişan dostluk yalan

kahramanmaraş, 18 aralık 2008

Fatih Kaba

Fuzuli Yaşam

Firuzelerin bile bir düşü var da
Ucuz yüreğimin yok bir emeli
Zulmet püfür püfür rüzgârda
Ucûbe duyuslar artık bitmeli
Leylak kokulu bir gülzârda...
İlim beni bahçe bahçe gütmeli.

Yarın neredeyim dese de vehmim
Ağır ağır çözülmeli bu ilmik
Şırl şırl akan nehir değilim
Âsude bir bahar değildir gençlik.
Mavi gök bakışlı güzel sevgilim.

Bana yaşamayı anlat...

Kahramanmaraş, 14 Haziran 2007

Fatih Kaba

Gel Gece

Gel gece
Koynuma gir utanma
Dili kopsun kelamın
Ardını sorma

Gel gece
Koynuma gir utanma
Fısıldaşalım yare inat
Teli kopsun sevdanın
Ardını yorma

Gel gece
Koynuma gir utanma
Öpüşelim dil dile
Beli kopsun hayalin
Ardını görme...

Kahramanmaraş, 29 Haziran 2007

Fatih Kaba

Gençlik

" duman eksilmez başımdan
karlı dağlara benzerim "

...
dağlara çıkar ey bu yolun sonu
henüz on beşinde naz eder durur
alır kaçarım onu

...
yazdan alır kışa vururum ne hal
gökten alır taşa vururum ne hal
doludan alır boşa vururum ne hal

...
kah alırım onu
kah o beni alır
ve alem yuvarlanır

...
sonunda dökülen yalnız gerçektir
kış gününde yorgansız
yaz gününde ayransız
el içinde oğlansızdır
hatıram

...
gerçek
gerçek bir acıdır

kahramanmaraş, 20 temmuz 2000

Fatih Kaba

Gözlerin

kurusa suları çöl olsa yürek
serap değil apak kardır gözlerin
başka şey istemem ölünceye dek
yokluğun içinde var'dır gözlerin

gözlerin ışıktır gözlerin sestir
gözlerin göğsüme dolan nefestir
sonsuzluğa dair kadim hevestir
bir ölüp bin doğan nardır gözlerin

ilmektir halıda desen kilimde
sevdanın türküsü cahil dilimde
bir vahdet raksıdır ülkem ilimde
hem halay hem semah bardır gözlerin

dudaktan dökülüp söze dolmada
kabuktan süzülüp öze dolmada
ekmeğe şeker tuza dolmada
mevt ü can arası zardır gözlerin

gahi suda bir başına bir kuğu
bazı bir kağanın cenkteki tuğu
kimi, ilkbaharda toprakta buğu
efsunkar elinde sırdır gözlerin

hem elif'in kaşı ozanın sözü
hem leyla'nın hüsnü mecnun'un özü
hem söğüt gölgesi hem çölün tuzu
sevi zindanında surdur gözlerin

boşuna fatih'im çaban boşuna
uymaz bu alemin yazı kışına
bir köşede kalmışım bir başına
bir yangın yerinde hardır gözlerin

türkoğlu,28 ocak 2009

Fatih Kaba

Gözlerin II

gözlerindir alemlerin madeni
toprak hava ateş ve ab gözlerin
iyiliğin kötülüğün nedeni
kimi günah kimi sevab gözlerin

menzile varanda bu eski mesel
manayı yitirir koşmalar gazel
sazımın telinde titrerken ezel
bir ebed muştusu rebab gözlerin

cefakar bulsam da böyle habibi
baş üzre ben oldum cevrin talibi
elime düşerken ümit gül gibi
aşk türkülerine gül-bab gözlerin

türkoğlu,06.02.2009

Fatih Kaba

Gubarlı Haçer

bir gün ellerini böğrüne vurup
terkedip bu diyarı gitti mahcup

kızıl saçlarını tarayıp geri
belki son kez anıp eski günleri

gömleğinin kol düğmesini vurmaktan
ve bir tek saniye olsun durmadan

ardına bakmadan kaçarcasına
bir hoş özgürlüğe uçarcasına...

nasıl da şen idi nasıl da şakrak
kalbin sahibini çalıp çırparak

vefaya bir gubarlı haçer sokup
bırakıp bu diyarı gitti mahcup.

geride mevsimler kaldı zamansız
geride resimler kaldı insansız...

kahramanmaraş, aralık 2007

Fatih Kaba

Gülün Son Tacı

Sabırın sesi düşünce faya
Yedi iklim dört köşe
Bir zelzeleye bürünmüştür
Gülün son tacı da düşünce daldan
Altından yüreğim görünmüştür

Bu dert beni öldürmez çocuk
Ne bu dert
Ne de ruhumda dolaşan bu anason
Öldürmez beni bu dert çocuk
O yüzük yahut bu madalyon

...
Bigane dolaşıyorum kıyısında
Sığ sular gibi görünen uçurumun
Azıcık sert dokunsa rüzgar
Yuvarlanacağım, biliyorum
Bigane dolaşıyorum kıyısında
Hiç kimsenin bilmediği bir uçurumun

Sabırın sesi düşünce faya
Yedi iklim dört köşe
Bir zelzeleye bürünmüştür
Son yaprak da düşmüştür daldan
Dupduru bir ırmağa...

Kahramanmaraş, 28 Haziran 2007

Fatih Kaba

Gülzarda Gül

açılısın gülzarda gül
koklayam senin için
dara tutunsun kakül
bekleyem senin için

kokuşmuş şehirleri
baldaki zehirleri
gönlümdeki kirleri
aklayam senin için

kırılısın kadim kafes
menzile yetsin bu ses
meyyitten bile nefes
yoklayam senin için

düştüm boş bir kavgaya
merhem yok bu yaraya
nefretimi sevdaya
ekleyem senin için

Kahramanmaraş, eylül 2008

Fatih Kaba

Güneşi Tutuyorum

antep'in sabahları rüzgâra karşı
saçlarına dokunup
saçlarımı yolmuşum

...
güneşi tutuyorum gözlerinden ey hayat
gözlerimden düşüyor billur üryanlığıyla ay
rüzgâr sabaha karşı esiyor böğrümde
ey uyku
ey silgi
ey kalem

...
yağmur oluyor mevsim neden
gök değil
bir yürek
bin bir yerinden
bir uğultu
bir baraj alıyorum uzaktan
ey sargı
ey cennet
ey cehennem

...
antep'in sabahları rüzgâra karşı
saçlarına dokunup
saçlarımı yolmuşum

Gaziantep,17 Temmuz 2000

Fatih Kaba

Hayalin Vurdukça Cama

Petek petek şeker şerbet
El vuramam bal olsan da
Vazo vazo demet demet
Koklayamam gül olsan da

Aşığın özü devrilir
Bimecal sözü devrilir
Ufuğa gözü devrilir
Medet ummam dal olsan da

Tamam oldu yar vaadim
Durdu işleyen saatim
Bak işte bitti takatim
Meyil vermem hal olsan da

Hayalin vurdukça cama
Sürer daha bu muamma
Yanar çöl misali amma
Suya varmam göl olsan da

Döner gönül taş duvara
Yaşlılık çöker efkara
Belki ömür vara vara
Bulur seni zul olsan da

Türkoğlu, Mayıs 2009

Fatih Kaba

Hezeyan

cahilim ben yazamam bu efkarı
hem kalemim düşer hem de dil düşer
kalpte görürlerse kanayanları
hem tanıdık düşer hem de el düşer

ne ah eder ne de çekerim elem
ne de zerre kadar ürkütür adem
yarenlerim sırra basınca kadem
daldan yaprak düşer elden gül düşer

günü bilir ışığını bilemem
güle meftun olur gama gelemem
ömür gelir geçer murat alamam
gün eğilir naçar candan tel düşer

hazan bu hüzündür hazan bu sancı
sadağı omzunda gezer nişancı
ihtimal hesabı görecektir hancı
karılır toprağım karanfil düşer

sorular sorulur nice derinden
hangi kaya oynamaz ki yerinden
şikayet olunmaz yar kederinden
önce alem yanar sonra çöl düşer

kahramanmaraş-türkoğlu,19 ekim 2008

Fatih Kaba

Hikaye-i Rafet

sana rafet'i anlatayım bu gün
bizim rafet'i
dinlemek zorunda değilsin ama
mutlaka anlatmalıyım

...
öyle boylu poslu değildi pek
birazcık ufak tefek
göbeği de biraz büyücek
durduğu vakit bir toprak testi sanırdın
yürüdü mü bir dağ yavrusu kımıldar
sen ben gibiydi ilk bakışta lakin
adımları ardından daima yürürdü bir bahar
güldü mü gün vururdu badem çiçeklerine
azıcık bulut çökse kaşlarına
maraş'ta gül yağmuru başlardı...

zifiri gecelerde bir yıldız doğsa
rafet'in gözleri sanırdın
milyonluk bir kalabalıkta onu
mahzun duruşundan tanırdın
yığitti de rafet
kalenderdi herkesten çok
özü sözü gibi bir...

yanlışları da olurdu elbet
çok kahramanlı olayları yoramazdı mesela
çetrefilli işlere gelemezdi
düzdü yani
yunus'un odunları gibi dümdüz

dostluk nedir
insanlık nedir
düşmanlık nedir hak edene
bilirdi
okurdu en mühimi
dünyaları okurdu rafet
etti senin gibi
benim gibi kemikti
insandı yani...

ah rafet
yapılır mı böyle olur mu bu
çitlatsan belki bir hal çaresi bulunurdu

...
ölüyorum demişti rafet bir gün
başka bir şey demedi
üç vakit geçmeden üstünden daha...
çok sonraları öğrendik rafet'in
apansız gidişini
adanalı bir cemile'si varmış meğer...
cemile anlattı sonra
ağabey çiçekle suyun hikayesi...

yazık yazık
kitabesinde bir buruk andı kalan
yalanmış her şey
besbelli yalan

kahramanmaraş, 13 temmuz 2007

Fatih Kaba

Iska

baktım
göremedim

okudum
anlayamadım

yazdım
anlatamadım

sevdim
duyamadım

soludum
yaşayamadım

galiba
iskaladım

Kahramanmaraş, 18 temmuz 2007

Fatih Kaba

İçimde Ne Varsa

içimde ne varsa
ne zaman girdiğini bilmediğim
ne varsa içimde
kustum bir engereğin çatal diline
zaman oğullarımı törpülemeye başladığında
sen yoktun içinde bir
bir aşk yoktu...

tabiat ka sesine
an'ın aksini verdiğinde
anna diyen lisanlar adına
caydım kimliğimden
bir kızıl doğanın tırnaklarında

ve gömdüm adımı
kuluncumdaki pençe-i şîri
kurşuna dizdiğim alacakaranlıkta
...
sus
cennet ülkem çöl olmasın...

kahramanmaraş, 13 temmuz 2007

Fatih Kaba

İki Büklüm Bir Eskiciyim Aslında

Ve yürür bedir
Ayazda gevremiş çıplak dallar yürür
Yosun tutmuş taş duvarlar yürür
Ve içimde adın yürür öyle beyaz
Öyle sessiz
Öyle kimsesiz
Ve yürür içim
Sessiz
Kimsesiz
Gönlüm kan revan bir mezbahadır
Gıki çıkmaz

Uzat ela bakışlarını
Seyreyle uzun uzun
Bu beyaz aydınlık o dağların karıdır
Bu hararet o yangının harıdır
Bu günbegün derinleşen çizgiler o günün yadigârıdır
Nice şakrak olsa çatımın kumruları
Mütereddit
Yalnızca fısıldaşır
Ah ey!
Gönlüm cidal meydanlarında bin parçalı bir beden
Acışır
Gıki çıkmaz

Dur
Dinle
Bak
Bu ses o zelzelenin sesidir
Bu ses o rüzgarın sesidir
Bu ses o sesin sesidir içimde feryat figan
Gönlümün çığığıdır âsümanı dolduran
Gıki çıkmaz

Nice yüzleri tablasında taşıyan
İki büklüm bir eskiciyim aslında
Kuyruklu bir yalandır okumuşluğum
Ben eskiler alırım karşılıksız
Unutulmuş fotoğraflar
Eteği yamalı kaftanlar alırım
Tekerleksiz faytonlar
Taş baskı keder şiirleri
Unutulması çocukluk düşleri alırım bir de
Gönlüm bir hurdalar yığınidir
Paramparça
Pörsümüş
Gıki çıkmaz...

Türkoğlu, 28 Aralık - 3 Ocak 2010

Fatih Kaba

İntihar Eyleyen Akrebe Benzer

İntihar eyleyen akrebe benzer

...

Äçık alanlarda akşamüzeri
Börtü böcek gibidir
Uyutmaz, sokar adamı

Tavşan uykusuna dalarsın hani
Anafora benzer karabasandır
İçine içine çeker adamı

Bedene dar gelen libas gibidir
Adını koyamadığımız sıkıntıdır da
Uzun tırnaklı bir aslan pençesidir
Çizim çizim çizer, sıkar adamı

Ekmeğe tuza muhtaç bırakır
Kimi yola koyar yoldan çıkarır
Eğim eğim eğer, büker adamı

Tuzlanmış et gibidir, bir türlü kokmaz
Tükendikçe tazelenir yaşamı
Toprağa tohum diye eker adamı

...

Kanadını germiş Simûrga benzer

Kahramanmaraş, 26 Nisan 2007

Fatih Kaba

Kadın ve Adam

adam
içini göster dedi usulca
kadın
ak gerdana kadar soyundu

adam
içini göster dedi naif
kadın
meme uçlarına dek soyundu

adam
içini göster dedi hafif
kadın
kalçalarına kadar soyundu

adam
soyun dedi
kadın
anlatmaya başladı anadan üryan

kahramanmaraş, 30 haziran 2007

Fatih Kaba

Kahır

beyhude tükenmiş ömrüm ki, derttir
gönlüme karanlık çöküyor yaren
yar başında tekme vuran namerttir
er dediğim kaltak çıkıyor yaren

bahar demiş idim değildir bahar
bir gülün ardında nice hazan var
her an güneş olsa dağlarımın kar
ovama bir duman çöküyor yaren

ömür sim kimine kimine sırdır
sana atlas halı ona hasırdır
sanki kara bahtım hepten kısırdır
yıkadıkça yürek çekiyor yaren

geceler yerle bir kayıp gündüzüm
anbean yaralı her an öksüzüm
alem salkım salkım verirken üzüm
dallarım yaprağın döküyor yaren

zaman çözer elbet bu kör düğümü
bu amansız cengi bu kadim zulmü
ihanet yılgını naçar gönlümü
zehirli yılanlar sokuyor yaren

kahramanmaraş, 6 ekim 2008

Fatih Kaba

Kara Kaplı Bir Defter

hayat bu geçecek bir tatlı masal gibi
sımsıkı yapıştığımız bu üç buçuk saat
atacak bizi karşı kıyıya fırtına artığı bir sal gibi
tükenecek çareler
yaprak yaprak yeşerecek belki de
kara kaplı bir defter yeni sürgün dal gibi...

ankara, 9 temmuz 2006

Fatih Kaba

Kayıp Gemi

Saçlarım sevgili
Narçiçeği devşirse de ufuktan
Bakışlarım hala türkuazdır
Aydınlık mavilikler enginidir
Bir vakitler bozkır olan bu ova
Saçlarım narçiçeği devşirse de ufuktan
Bu gemi hala o gemi
Bu levent hala o leventtir.

Elbette zaman her şeyi değiştirir
Sabırla güneş meyveyi değiştirir
Sızılar bağlamayı ve neyi değiştirir
Ama yine de bu saz o saz
Kırık da olsa bu ney o neydir

Ne olur sırf ben söylüyorum bu türküyü diye
Sakın aşikâr ağlama
Oltaya takılan gebe balıklardan başka
Kimseler bilmesin
Bilmesin kimseler...

Saçlarım o vakit
Narçiçeği devşirse de ufuktan
Bakışlarım yemyeşil bir düşü kovalayacak
Tufan kuşattığında âlemi
Ve çekildiğinde sonra sular
Gemi yeniden karaya vuraçak
Zeytin dalı ve incir çekirdeği
Ve bir beyaz güvercin...

Tufan çekildiğinde oviden
Ova güne vuraçak...

Sus ne olur
Kimseler bilmesin...

Kahramanmaraş, 4 Haziran 2007

Fatih Kaba

Kelam Küçücük Bir Andır

birak damlasın göl olasıya
nasılsa kan ikimizin kanıdır
ne çıkar uğrak olmuşsa gönül her geçene
değil mi ki yol geçen hanıdır

belki gönüller sultanıdır
serseri yolcuların belki hakanıdır
dilencidir, haramidir, aşıktır
belki bir çöl insanıdır
birak ıslansın göl olasıya

besbelli bir kadim zaman delikanlısıdır
bir ebadır hüzün yanlısıdır
apansız bastıran kırıkındır belki
birak dökülsün dal olasıya

kelam küçücük bir andır aslında
küçücük bir düşün parçası söz dediğin.
belki de telaştandır bu sükun
kim bilir hangi dağlardandır bu çiçek
kim bilir hangi bahardan bu düğün.
gem yakışmaz elbette bir özgür küheylana
birak konuşsun lal olasıya.

kahramanmaraş, 2006

Fatih Kaba

Kristal Şişe

Gök ağlıyordu
Sen
Yağıyordun

...
Kan kadar acı
Nefret kadar temiz
Ve sen gibi
Ve bulut gibi
Bir bembeyaz tüy gibi
/ uzak
Ve tuzak/
Yeşiller içinde simsiyah bir tl gibi

...
Gök ağlıyordu
Sen
Yağıyordun
/beni bir kristal şişeeye damıttılar/

Ağrı, 18 Mayıs 2000

Fatih Kaba

Kuzucuğum

sen, su gibisin bir içim
ateş parçasısın baştan ayağa
cayır cayır
eğer gözlerinde gerçekse böyle masum
gerçek kadar güzelsin kuzucuğum

atıyorsa hala kalbin
sel sümük ağlayan bir çocuğa
bir lokma ekmeğe uzanan ellere
bir kırık oyuncağa
bakıyorsan hala bir zinciri kopmuş salıncağa
için titreyerek
uzatıyorsan elini
ah çocuk diyorsan
burkuluyorsa hıçkırırken yüreğin
boğum boğum
çocuk kadar güzelsin kuzucuğum.

kahramanmaraş, 2006

Fatih Kaba

Lisan Yandı

Zaman gevredi birden
Masum uykumdan uyandım
Sevda dediler adına
Türlü rengine boyandım
Mevsimde gevredi sonra
Güllerim bir bir yandı
Ben sabırla dayandım.

Karıştırdım lügatleri
Okudum, düşündüm, yazdım
Bazı yaşadım dolu dolu
Bazı alev ateş sezdim
Söz de gevredi sonunda
Usulca kalem uyandı
Kara bir taş gibiydim
İnim inim dayandım

Kıpkırmızı kum dünya
Bir ceylan ve bir aslan
Günler alev alev yandı
Karanlığın çocukları
Kundaklarından çıktılar
Lisan yandı cayır cayır
Ben de yandım...

Kahramanmaraş, 9 Mayıs 2007

Fatih Kaba

Loş Evhamlar Nağmesi

alıp yedi bahri başıma döksen
gene de kirlerim arınmaz gülüm
gönlü mengene de günlerce sıksan
kalpte iki maşuk barınmaz gülüm

derdimi görmeye kör olur adem
cismi kemirmeye yer olur adem
varlığa koştukça sır olur adem
yoklukta varlığım görünmez gülüm

loş evhamların nağmesidir bu, bak
geceler sükundur gündüzler kaypak
önüme konulmuş bir beyaz kundak
ten istese de can bürünmez gülüm

dağa vursam erir gökler burulur
sazıma yüklesem teli kırılır
ya maksuda erer ya türab olur
bir sevda bir ömür sürünmez gülüm

kahramanmaraş, 10 ağustos 2007

Fatih Kaba

Mağlup Bir Fatih'im İstanbul Surlarında

ne bildimse yârenî hepsi yalandır şimdi
ufuklar kara bulut dünya zindandır şimdi

târumâr oldu otağ kolum kanadım kırık
asumanda gürleyen bir zor tufandır şimdi

itlâf ediliyorum düşlerimle yek-ahenk
istikbalim tutuşmuş umut bîcândır şimdi

kalmamış bir emelim beklenmem bekleyemem
ömürden arta kalan bir boz dumandır şimdi

içimde ağır ağır mayalanmış bin bir dert
kalbime avuç avuç damlayan kandır şimdi

dağa taşa çalmışım sazımı avazımı
hiç kimsem yok cihanda âlem düşmandır şimdi

kamu elem dolaşır gezer bütün âlemi
metruk gönlüme dolar bende mihmandır şimdi

aradım hekim hekim çıkmadı derde deva
bir tek senin selamın derde dermandır şimdi

ne vaatler duymuştum alevden ateştendi
buzul eriten sözler kalpte gümandır şimdi

hürriyeti ararken kapıldım esarete
özgürlüğüm elinde hepten ziyandır şimdi

ismail senin olsun ibrahim benim sıdkım
söze bağlanmış ömrüm özge kurbandır şimdi

şah-ı mevasim sensin dilersen bahar olur
bahçende gül mevsimi bende hazandır şimdi

ömrün yedi mülkünü yeksan ettin yer ile
apayrı köşelerde hepsi virandır şimdi

mağlup bir fatihim istanbul surlarında
senin fatih dediğin bir kuru candır şimdi

kahramanmaraş, 26 ağustos 2007

Fatih Kaba

Maskeler

Sen sırrını bilmeyen alemdeki tek sırsın
Aleme sığmayı yüreğinde taşırsın

Güneş içinde senin ay sende yıldız sende
Karanlık kadar hafif ziya kadar ağırsın

Tezatlar diyarisin belli değil ak kara
Sabahın şerle başlar günbatımı hayırsın

Bir maske yüzündeki bu gülen yüz yalandır
Hicrandır her bir hücren boydan boya kahırsın

Fatiha sen ne diye yaşamışsın bunca yıl
Kurt kuş duymuş avazı amma ki sen sağırsın.

Sen sırrını bilmeyen alemdeki tek sırsın
Aleme sığmayı yüreğinde taşırsın...

Türkoğlu, 2009 İlkbahar

Fatih Kaba

Mucize

toprak kokulu her yağmur
her ufuk toprak şimdi
bu kadar yakın şimdi
bu kadar uzak

...
şuncacık yerinde yandım dünyanın
kardeşimi kesip
attım kendimi damdan
hadi ey efendi
bir mucize göster
dirilt beni yeniden.

...
bu kadar yakın şimdi
bu kadar uzak...

kahramanmaraş, 2000

Fatih Kaba

Mutluluk

Mutluluk bir damla suyla başlar aslında
Ulu bir çınara tohumdur umut

...
Hadi tut ellerimi semâ
Asuman, kaldır beni sonsuzluğa
Mutluluk bir damla suyla başlar aslında

...
Münzevi yıldızlar gibiyim daha
En çetrefil oyunu bu bana kaderin
Terkedilmiş sokaklar kadar kendimim

...
Hadi tut ellerimi sema
Avuçlarım dolu baran
Cemre cemre döküleyim sahraya
İtri bir musiki acılarımda

...
Ne varsa ben dediğim
Senin olsun.

Kahramanmaraş, 2 Nisan 2004

Fatih Kaba

Ne Kaldı Kİ

Ne kaldı ki, har
Gözlerinin terekesi bir mutedil bahar
Bir nefes defne kokusu
Turunç memelerine müsavi
İki portakal...

Ne kaldı ki, zâr
Yalçın duruşuna öyküner dağlar
Bir ılık gelincik buğusu...
Bir kirli sakal...

Ne kaldı ki, dâr
Gecesi gündüzü bir zindanlar
Müebbet ömrün küf rayihası
Ve bir topal...

Ne kaldı ki, yâr

Kahramanmaraş, 3 Temmuz 2007

Fatih Kaba

Oyun

yüreğim delişmen, taşkın
dağlara yürüdü adım
her nevini bildim aşkın
hiçbirine sığamadım

sağım sobe solum sobe
oynamışım bir körebe
batmışım bu gölde dibe
çırpındıkça adım adım

ne gülmüşüm doyasıya
ne paklık vermişim suya
dalmışım bir derin uykuya
mazide kalmış muradım

kahramanmaraş, 13 ağustos 2007

Fatih Kaba

Ölüme Çalamazsın Galebe

Ölüme çalamazsın galebe

Güller de ölürler akbabalar gibi
Ki akbabalar ölümün kuşu
Semaya sığmayan bir martı gibi
İnsan da çıkacak bu dar yokuşu

Uykuyu bilirsin uyursun zira
Bir damla uyku bil kısa gecede
Görürsün kan ter içre bir rüya
Belki bir kâbustur belki bir bahçe

Zaman zaman diye göğe vurduğun
O ucube sihir aldatır seni
Gençliği yalanlayan diller bilirsin
Vakitli her ölüm görmezsin belki

Ne sabah boşunadır ne de akşamlar
Ya o yürek çarpması ya şu esinti
Gerçek olmadığını bilir gölgeler
Her yalanın mumu yatsıda söner

Bir katar yürüse geceler boyu
Bir vaha da durur bir şehre iner
Toprakta yetişir bu kadar güzel
Bir gonca yeniden toprağa döner

Kelebek derler ya bir gündür ömrü
Bir pençede biter ceylan yavrusu
Kurur fidanlar ağaçlar çürür
Baki değil elbet baharın buğusu

Rahvan yürüyüşü bir doru atın
Kanatlanıp eabilin yüksek uçuşu
Elbette göklerden yüce sanatın
Belli ki ne ilktir ne de son işi

Ne günü bilirsin ne de Roma'yı
Tarih dediler mi durur dalarsın
Sen yaratmadın küçük dağları
Şu koca dağlara bir gün ağlarsın

Varması dağın dağa imkânsız nasıl
Ölmemek duygusu öyledir işte
Elbette bitecek bu yalan fasıl
Bu yalan fasıl bitecek işte

Gün batacak şimdi elbette sen de
Bilirsin ya tutamazsın bir tek el
Zamansız değildir hiçbir sonbahar
Eceldir her ölüm her ölüm ecel

Güller de ölürler akbabalar gibi
Ki akbabalar ölümün kuşu
Şemaya sığmayan bir martı gibi
İnsan da çıkacak bu dar yokuşu

Ölüme çalamazsın galebe

Kahramanmaraş, Ağustos 2000

Fatih Kaba

Püf

bulutlanır ufuklar
el ayak çekiliverir
biri püf der güneşe
kabayı saygılı eder

nar çiçeği asuman
melal semaya vurur
bir el saçlarına dokunur okşarcasına
gamsızı kaygılı eder

dünya ışıktır baştan başa
sen de ışıksın
belli ki karanlığa çoktan hazırlıklısın
an olur baygın hayale bir ebr-i siyah vurur
ve içinde bir kumral çocuk boğulur
zalimi duygulu eder

kahramanmaraş, 2007

Fatih Kaba

Sehpada Umut

I

sen geldin ilkin
doğurgan hüznler geldi peşinsıra
derdin aşınası kalbimdeki nasıra
usulca değdin
sen geldin ilkin
iyi de kötü de peşinsıra

sonra umutlar yürüdü uygun adım
ölüp ölüp doğan umutlar
haramdaki bütün doru atlar
sakatlandı kırılmadı inadım
zamanı kurşunladı biteviye saatler
sen geldin
güzel de çirkin de peşinsıra

sen geldin
sonra durmadan gülen kalabalıklar
sonra kabilden kalma kıskançlıklar
sen geldin
hakikat de yalan da peşinsıra...

II

yazdı
ben temmuzu kuşanmıştım cayır cayır
sen geldin
kaya gölgesi gibiydin

cıvıl cıvıldım aslında
şakrak fasıllarım da vardı
sen geldin
boğazımda dut gibiydin

nasıl bir candı taşıdığım bilir misin
nasıl sevinçlerim vardı
sen geldin
gök çadırımda mevt gibiydin

bilirsin
gün ışığında bile kapkaranlıktır zindanlar
sen geldin
sehpada umut gibiydin...

kahramanmaraş, ekim 2007

Fatih Kaba

Sen Gelme

Sen gelme rüyalarımaya bırak
Gözlerin kalsın aklımda bir
Ne, zaman sarsın yaralarımı
Ne, seni kırıkladığım nehir
Bırak! Tuzun kalsın dudaklarımda.

Bırak, dönsün bu ağır, kırık hava
Devr-i aşktan kalma taş plaklarda

Sen gelme rüyalarımaya bırak
Gülüşün kalsın aklımda bir
Senin yerine de dizilirim kurşuna
O vakit mutlu olurum zahir
Göğsümden vurulduğum o anda
Bırak hülyası kalsın bakışlarımda

Bırak okunsun bu sala ince ince
Saba bir şarkı gibi minarelerde...

Sen gelme rüyalarımaya bırak
Sözlerin kalsın aklımda bir
Belki bir gün uzak diyarlardan
Bir alev gibi nefesin gelir
O vakit hiç, hiç uslanmayan
Oğullarımın mahzun bakışlarından
Köpük gibi beyaz atlar ünlenir...

Bırak büyüsün bu yangın devâsâ
...aba ve âsâ...

Kahramanmaraş, 28 Mayıs 2007

Fatih Kaba

Sen Olmalıydın

mecnun gönlüme vefam sen olmalıydın
nadim ömrüme cezam sen olmalıydın

hastalanıp dertlere düşsem amansız
dermanım diye nidam sen olmalıydın

korkağın birisiyim bir ürkeğim ben
karanlıklara sedam sen olmalıydın

kimsesiz gecelerin karanlığında
aydınlıklara sevdam sen olmalıydın

bu cevr ü cefalardan usandığımda
dil - i nâşâda vefam sen olmalıydın

senle doğmuş gibiyim ölümüm senle
dünüm, bu günüm, ferdam sen olmalıydın

bu kopuk caddelerde öldüğümde ben
parelerime ridam sen olmalıydın

makberin zindan olur diyorlar bana
o kör kuyuda ziyam sen olmalıydın

mecnun gönlüme vefam sen olmalıydın
nadim ömrüme cezam sen olmalıydın

kahramanmaraş, mayıs 2007

Fatih Kaba

Ses Verdim

ses verdim yankılandı
vurdum karga gibi dağlara
dağlar ha!

ağzımı verdim göğe
peynir düştü bağlara
bağlar ha!

kuyuda kendin boğan
aslana döndüm.

kahramanmaraş, 12 ekim 2000

Fatih Kaba

Sev

sevsene beni dedi çocuk
usulca
bir tokat indi apansız yanacığına
sustum
hiçbir şey demedim

sev beni dedi kadın
umarsızca
bir şamar iniverdi gül yanağına
sustum
içim hiç acımadı

sever misin dedi beni adam
gözlerinde bir ışık
bir sille indi ki yağız yüzüne...
ilgilenmedim.

sev beni dedim
sevda doluydum
kimse sevmedi beni
hiç kimse sevmedi...

kahramanmaraş, 9 aralık 2005

Fatih Kaba

Sil Baştan

sil baştan her Şey
sil baştan hayat
hani kaval nerde mey
gençlik yalan
sevda yalan
ömür bayat

saymaya başlamışım
atlamışım sıfırđ
yaşamın sonunda görüp gideni
başa dönmüşüm
zeytin dalında uğur böceği
gülceye sarılmış bir yeşil yılan
taşlamışım taşlamışım kıpırdamamış
yetik bir zeytin tanesi düşmüş atara
göğsümün sol yanına
yani şuraya
umut toprak olmuş
yeis okyanus

sil baştan her Şey
sil baştan hayat
hani kaval nerde mey
gençlik yalan
sevda yalan
ömür bayat

10 şubat 2000

Fatih Kaba

Söz

söz aldı sırayı düşünceden
vurdu demirden gürzünü
pamuk sinelere
vurdu durmaksızın sabahtan akşama
vurdu
dünya kan gölü olasıya
söz cinayet işledi
cinayet üstüne

kahramanmaraş, 2006

Fatih Kaba

Su Vurdum Çeliğe

bahçemde kanayan çiçeklere
su vurdum
ve vuruldum alnımdan
yaşadıklarım yaşayacaklarımın teminatı değildi.
ben kazanmaya vurgundum
ve bahçemde kanayan çiçeklere
su vurdum kalbime ve çeliğe
yavru ceylanları minyatürlerle
sevdayı besledim
açlığın resmini
çiviledim ellerimi
kitabelere

...
ben seni zindanla süsledim

...
çocukları söyledim şiir şiir
yazdım gözlerini
gözlerine puhu ve nem üfleyip
sigaramı
attım uzak yaylalara
acılarla
bıraktım seni acılara

...
zindanı seninle süsledim

kahramanmaraş, 9 eylül 2001

Fatih Kaba

Sus

Sus
Yüreğini de sustur
Serâpâ çaresizdir bu bârân-ı gül
Ocakta biriken bu kül
Benlikle bir cidâle tutuşmuştur

Sus
Gözlerini de sustur
Zira haset sarmıştır cihanı
Ve alem
Beni çırılçıplak aşka çağırın saçların gibi
Tutuşmuştur

Sus
Kendini de sustur
Devr-i lale geçmiştir zira
Bahçende güller bir bir kurumuştur

Sus
Beni de sustur
Esrinin zaman bu mazi hülyasıyle

Kahramanmaraş, 2 Temmuz 2007

Fatih Kaba

Sümela I

dur gitme Sümela
o sokakta kan var
ve kan seni kucaklar
kan her zaman sıcak değildir Sümela

...
yağası bir çöle yağmur yağıyordu
yeşeresi bir çiçek saksıda büyüyordu
ve cinler bir bacayı kundaklıyordu Sümela
ağlayası bir bebek gülüyordu

...
/ yolculuk vardır üşütür
yolculuk vardır yakar
yolculuklar uyutur Sümela
yorucudur
yıpratır /

...
eteklerinde sis var bir yığın
rüzgârlar başından yüce
neden gözlerin akkor Sümela
saçların neden kızıl söyle
başın ağrılı yine
için sancılı bugün
nerdedir, hani özgürlüğün
ki özgürlük kuşların bile değil Sümela...

kurulası bir dünya düşlüyordu gene dünya
öpülesi eller dudak arıyordu
ve kundak gene menzîl oluyordu
ağrı denizinde sancılı insanlar büyüyordu
tabipler gibi avare dolaşıyordu derman
salgın bir umut
ülkemi çarmıha geriyordu
yaşanılmayası bir dünyanın vurgunuydum
dünyaya inat
ben bir insanın çocuğuydum
sen bir insanın çocuğuydun Sümela...

...
dur Sümela
gitme ne olur
bu karanlık dehliz sana yaramaz
seni boğar
bu izbe kaldırımlar
sen
ışığın mahkûmusun
yeşeresi çiçeğin büyümeli
tarumar olmamalı evin, sen yaşamalısın
ağlayası bebeğin ağlamalı Sümela...
dur Sümela
gitme
ne olur

Kahramanmaraş, Ocak 2001

Fatih Kaba

Sümela II

Sümela üşüyor musun
üşümek gerçekten asildir Sümela
duyabilmenin emaresidir
ben de üşürdüm
alevden kahkahalar atardım
gözlerim üşür
akardı incecik...
ben de üşürdüm Sümela
usul usul üşürdüm geceleri
yıldızlar dökülmeye başladığında semadan
divanlara tarih düşürürdüm.

Kahramanmaraş, 8 Ocak 2001

Fatih Kaba

Sümela VI

yine camlar kırılıyor
aynalar parçalanıyor yine
bir güle bir yılan sarılıyor Sümela
bir kelebek yine yakalanıyor
bir koleksiyoncuya
bir damla kan yine pıhtılaşiyor Sümela...
vakit 14.15 Sümela
ben hala bekliyorum.

Kahramanmaraş, 13 Ocak 2001

Fatih Kaba

Sümela VIII

gel Sümela kapı açık
maraza yetişen derman gibi gel
dâra yetişen ferman gibi gel
zemheriye yorgan gibi gel

gel Sümela kapı açık
hep sevmişimdir meltemi.

Kahramanmaraş, 15 Ocak 2001

Fatih Kaba

Temizlik

ellerimi bağladılar önce
biçak sırtında geçti çocukluğum
sonra bağladılar dilimi
hiç belli olmadı yokluğum

çözdüler sonra ellerimi
beni serbest bıraktılar
özgürdüm kuşlar bana güldüğünde
dilimi çözüverdiler
çözüldük bir dağdan öbür dağa...

yağmur yağdı ilmik ilmik, ağladığımda
ne martılar
ne alımlı söğüt ağaçları
gürül gürül çağlayan ırmaklar...
beni anlamadılar

boz bulanık bir sis çöktü ovaya
ben düşünmeye başladığımda
bir gece karanlığında
beni dilimden vurdular
vurdular uluorta.

uluorta vuruldu çocukluğum
anılarım, geçmişim vuruldu uluorta
bir "fildişi kule"ye damıtıverildim...

neden bu temizlik?
yağmur yağmış da ben kirlenmiş miydim?

kahramanmaraş, 9 nisan 2007

Fatih Kaba

Ters Rüzgar

Öyle garip garip bakma yüzüme
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar
Beyhude dertlenip gönlünü yorma
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar

Ay on dördtür yüzün almadı ömrü
Fettan bakışların çalması ömrü
Hercai yüreğin bilmedi ömrü
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar

Gece gündüz seni andığım yalan
Kor kor ateşlerde yandığım yalan
Aşkından deliye döndüğüm yalan
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar

Karışmadı gecem ile gündüzüm
Gamdan tek kırışık görmedi yüzüm
Sen yoksun diye ki sanma öksüzüm
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar

Kalbim ezim ezim ezilmedi hiç
Böğrüm kurşunlar dizilmedi hiç
Katlime fermanlar yazılmadı hiç
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar

Uykusuz gecelere yastık olmadın
Aç susuz günlerime kaşık olmadın
Kapkaranlık odama ışık olmadın
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar

Ne ben çöllere düştüm ne sen su oldun
Ne gam sabahlarının uykusu oldun
Ne gülü kuruttun bengisu oldun
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar

Ne neşen makbuldü ne hüznün makbul
Ne sen sanem oldun ne ben sana kul
Ne ben Fatih oldum ne sen İstanbul
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar

Seneler peş peşe girdi sıraya
Bütün aklarımı verdim karaya
Sonunda bir ömür gitti araya
Ben seni hiç mi hiç sevmedim ki yar

Kahramanmaraş, 1 Haziran 2007

Fatih Kaba

Tuza Dökülür Kanım

ne zaman başımı dağlara tutsam
dilimden dökülen cümle ah olur
ne zaman zindana dökülse suyum
o canan üstüme padişah olur

heba olur tuza dökülür kanım
serilir meydana çıkar yalanım
boşa figan eder kızım oğlanım
kimine esaret bir felah olur

dolmamış vadesi hüznün kederin
küflenmiş bu meş'um düşüncelerin
senindir yar bunlar senin eserin
karanlığın sonu gök sabah olur

bozulmuş toylarım bozulmuş düğün
kale'mi kuşatmış tastamam hüznün
öfkem her dakika günde üç öğün
gölgeye sıkılan bir silah olur

zaman uçtan uca burulur döşte
ne ümit ne hayal kalmıştır başta
gönül yalnız kendisiyle savaşta
gah akarır yürek gah siyah olur

nihayet kaderi yazacak kalem
ne ah u vah eyle ne de çek elem
bir kızıl gülşene dönünce türbem
leyla'ya mecnun'a kiblegah olur

oy öteler beni nara iteler
cellatlarım beni dara iteler
cefalar ezalar yara iteler
bülbül saba gibi gül segah olur

yeisler serapa sızılar ince
can isyan ediyor yaşlıya gence
kan kusup ah ile umut ölünce
sevgili zulümkar dost meddah olur

kahramanmaraş, 27 ağustos 2008

Fatih Kaba

Tükendi Masal

bir tutam ateştir düştü gönüle
bil, dedim bilmedin tükendi masal
hazan geçti karlar yağdı kâküle
gel,dedim gelmedin tükendi masal

karardı güneşim kesildi yağmur
beni zindanlara at prangalar vur
gama düşâr olmuş gönlüme sürûr
ol, dedim olmadın tükendi masal

aşığın bağına jâlelerini
döktün yar görmedin nâlelerini
gün battığı zaman lâlelerini
yol, dedim yolmadın tükendi masal

haram ettin aşka güzel her şeyi
ateşe bıraktın sazı ve neyi
sonu meçhul olan bu hikayeyi
sil, dedim silmedin tükendi masal

ayrılıkmiş aşkın mutlak galibi
bu topal aygırı atmış sahibi
bari bezirgândan kul alır gibi
al, dedim almadın tükendi masal

beyhûdedir artık mevsimler zaman
beyhûde itikat beyhûde güman
bu umudun sonu olursa hüsrân
öl,dedim ölmedin tükendi masal

kahramanmaraş, 4 aralık 2007

Fatih Kaba

Türkuaz İklimler

yorgunum, bir sis bulutu var ellerimde
seni ne kadar özlediğimi bilmesen bile
dokunmak için ellerine
neler vermezdim

martılar uçamazlar belki de
ağlamasam da kağıt gemilerim yırtılmasın diye
biliyorum, bir sağanak başlayacak az sonra
oysa şimdi ağlamaman için
neler vermezdim

yitik kentlerin yüreğiyim ben yar
bu kadim gölge oyunları, bu yalınlık
ve gecelere dost bu yakınlık...
sana yakın olmak için
neler vermezdim

türkuaz iklimler gözlüyorum senin adına
ıslak söğüt dalları, yeşil çimenler bakıyorum
senin için neler biriktiriyorum bir bilsen
seni nasıl seviyorum...

kahramanmaraş, 20 ocak 2004

Fatih Kaba

Ufuk

inadına bak gözlerime
üç boyutlu resimlere bakar gibi bak
toprak renklerinde kendini bulacaksın

inadına bak göğsüme
dört yaralı cisimlere bakar gibi bak
o acıip labirentin her çıkmazında
resmini bulacaksın

inadına bak saçlarıma
bu kartondan insanların inadına
bana bakar gibi bak
gördüğün her güvercin kanadı sen olacaksın

inadına bak ufka
ufka bakar gibi bak
anlayacaksın...

kahramanmaraş, 30 nisan 2007

Fatih Kaba

Umut

biliyorum kısacık ömür
zahir hayat değil boşuna
bu son gitmese de hoşuna
tüm pencerelerden görünür

mavi kelebekler uçacak
gör bak nasıl sana sığındım
inan seninle olan tadım
çiçek çiçek dal dal ve yaprak

kimi mezar kimi makber dese de
gönlüm bir sırça saray beklese de
bir karanlık kuyudur o meskun şehir

olsun değil mi ki insanım
tükenmez umudum affa dair...

kahramanmaraş, 28 ekim 2007

Fatih Kaba

Üryan

sızların kuytusuna sığınmış
bir yaralı yusufçuktur gözlerin
ve hüzün döşünde
oklanmış bir sülündür
bırak damlasın sıcacık kanım
gümüş kakmalı bir hançerden
parmaklarından şeb-i arus devşireyim

...
bilsen ne kadar kezbanım

...
şerapa hicabım aslında
ne kadar zilli bakıyorsun bilsen
bilsen kalp akçe güzelliğini
nasıl da yarım yamalak bir resimsin sen

...
bilsen ne kadar ziyanım

...
ay ışığına dolanmış
sarışın bir sarmaşıktır adın
ve aşk
umursamaz bir kaltaktır kadim sanemlerde
bırak katre katre dökülsün zaman
güvercin hüzünlü gözlerinden
kirpiklerinden tel tel
taze bir hayat devşireyim

...
bilsen bu kalabalık şehirde
ne kadar da üryanım.

kahramanmaraş,30 ağustos 2007

Fatih Kaba

Var Tutma Ellerimden

var tutma ellerimden
yağmur böyle de yağar
bakarsın bu dağca yığılmış küllerimden
nasıl bir anka doğar...

yağmur böyle de yağar
var tutma ellerimden
ben böyle zifir kalayım
sen seherin kelebekleri gibi ağar...

Kahramanmaraş, 7 eylül 2007

Fatih Kaba

Varsağı Olsun

be hey diyem
varsağı olsun erenler
koşup koşup karlı dağa yaslansın
turna olsun
yaz gelen de uslansın

bre dağlar
yol aşmaz mı üstülden
bre çaylar
er geçmez mi selizden
geçit diye haykırtmanız nedendir

...
topuğuna yaz'asmışım turnamın
kar yağmıştır tırnağından başıma

...
be hey diyem
varsağı olsun erenler
yol vermeyen dağlar
bizlerin olsun.

kahramanmaraş, ağustos 2000

Fatih Kaba

Vatan Derim

kuşura bakma ana
bağışla beni baba
ve sen yar
sürmeli yar nazlı yar
ille de vatan derim
bayrak derim ille de
onlara kurban gibi var mı bahtiyar

kar önce yükseğe en yükseğe yağar
kartal yükseğe konup yüksekten ağar
sevgili aşığın en yüksek yerindedir
en güzel inciler denizde derindedir
ve güneş yüksektedir kurtlar yüksekte
bu garip gönül nasıl kalır alçakta
yürek ermek ister en yüksek payeye
ulaşmak ister elbet büyük gayeye
ankalık varken değer mi kara yere
kanatlanmak varken masmavi göklere
kalpte yarayla delik zırhla gitmek var
eksiksiz beden ak kefen neye yarar
ağlama anam gözyaşların bana ar
batan güneş bir daha ne zaman doğar...

kuşura bakma ana
bağışla beni baba
ve sen yar
sürmeli yar nazlı yar
ille de vatan derim
bayrak derim ille de
onlara kurban gibi var mı bahtiyar

kayadan kayaya sekermiş ceylanlar
yücelerden dökülürmüş çağlayanlar
katlanırmış gülü seven dikenine
sevilen zulmedermiş hep sevenine
istemem bağ olmasın bana hayaller
bağ olmasın istemem buruk melaller
aldır, ılıktır göğsümde şelaleler
tebessüm eder bana yerde laleler
selam yollamak ister nur kanatlara
ağlar adıma dikilen anıtlara
oysa anıt yardımcı yar yüreğinde
bana " gitmeseydin yar, kal" dediğinde
bembeyaz kanatlarım titrer bilirim
ah! işte o an ben o zaman ölürüm
ağlama yarım gözyaşların bana ar
bu nehirler bir daha ne zaman coşar

kuşura bakma ana
bağışla beni baba
ve sen yar
sürmeli yar nazlı yar

ille de vatan derim
bayrak derim ille de
onlara kurban gibi var mı bahtiyar

gönlüm bir yayladır ve yaylada turnalar
sinemde hiç solmayan kızıl güller var
kanayan kızıl güller hilale karşı
görmeye can atan yakınından arşı
bir arzu var içimde mekan bana dar
kalpte bir burukluk gözde yağmur var
bana bağlanmamalı bütün dilekler
toprak bekler tenimi ruhumu gökler
nereden geldi bilmem ne zaman sesi
beni çağırır gibi bir gül bahçesi
yolcu olmak var gül bahçesine düşen
gülü her öpüşünde gülden daha şen
vuslatım önünde ağlamasın kimse
tüm yıldızlar semadan başına inse...
ah çekme babam senin ahın bana zor
düşen taşı yerine mimar elbet kor...

kahramanmaraş,sonbahar

Fatih Kaba

Ve vefa

bir harabeyi soluyan karanfillerdir şimdi
tüm güvercinler
iklimler kadar sarı iki damla yağ
kır çiçekleri
kilim motifleri
bir toprağa çakılı yazıtlarıyla
tarih düşer en acıklı yerinden
terkedilmişliğe

ve vefa
yalnızca bir taşralıya isimdir
nehri andıran.

ağrı, 2000

Fatih Kaba

Versinler

alsınlar gençliğimi bir cidale versinler
bin yıllık ayrılığı bir visale versinler

hakikat darmadağın olmuşsa ol sevdada
kainatı toplayıp bir hayale versinler

bağlasınlar yolları sirkat çıksın ortaya
toplanıp şairlerim beni ele versinler

yaksınlar aşiyani kalsın bir yangın yeri
devşirsınler külümü ol güzele versinler

diyecek söz kalmadı ol nigara elimde
saçılan incileri arz-ı hale versinler

anladım ki alemde yeri yoktur ahzanın
cümlesin ehl-i gamın izmihlale versinler

bu ömür tükenecek böyle nadim fatihim
neşattan alıp canı bin melale versinler

kahramanmaraş, 21 eylül 2007

Fatih Kaba

Vur

vur
katran damlayan gecelere
gümüş prangalar vur
böyle yalçın kayalar gibi dururken sen
mağrur
bilir misin hangi dağ başında
nasıl bir ala geyik vurulur...

dur
tam köşeyi dönerken
buğulu bir hayal gibi dur
altın buklelerini
kaçanağı şimal rüzgarlarına savur
devrin karanlığına can alışır ya
kimbilir gönül hangi silahla vurulur...

nur
o durmaz daima övünür
can yanar yürek azar azar göyünür
hak dedikçe bin bir cenin dövünür
ona güneş ol, şuna ziya, bana nur...

ne olur...

kahramanmaraş, şubat 2008

Fatih Kaba

Ya Selam Olaydı Bu Esen Saba

Hatırıma bir yangın düşer Yunus'a dair
Alır götürür beni ülkeler ülkesine
Leylekler hala ürkektir fakat
Yapraklar daha da titrektir
Aslında yabanıldır narin bir orkide

Meyil doğuya düşer doğudan gelir güneş
Uyanır yürürüz
Güveniriz derine
Hayal bir şehrin hayal sarmaşıkları
Ayakta kaderin elleri
Ram olmak neydi kimeydi yok
Rüzgâr neden süpürdü
O billur damlaları

Ey öpemediğim el dokunamadığım yürek
Yürütmeyebilir murada her havari

...
Ya selam olaydı bu esen saba
Ateş-i dilden özge yananım olmayaydı.

29 Haziran 2000

Fatih Kaba

Yaşamak

Yaşamak mavi kelebek
Çanın sonunda ve başında
Şifıra yakınında eğrinin
Yaşamak mavi kelebek
Ne güzeldir yaşamak

Yürümek mavi kelebek
Üstünde ve altında dünyanın
Ne durgun ne kederli
Ne güzeldir yürümek

Durmak mavi kelebek
Bulanda yolun tam ortasını
Durmak ve dinlemek
Söylemek sonra en güzel şarkıyı
Kendini en iyi dillendiren şarkıyı
Durmak mavi kelebek durmak
Ve sonra
Ne güzeldir söylemek

Kahramanmaraş, 20 Haziran 2001

Fatih Kaba

Yıkık Değirmen

Gölgen senin
Sedir ormanlarınca serin
Ve âlemi kuşatan bu elem-i aşkın
Anaforlarınca derin
Ve izbe bir yalnızlığın yansımasıdır.

Tenha mı hala bakışların
Üveyik kanadında asılı bıraktığım
Toprak bakışların bir başına mı?
Bir başına mısın
Bu hüznün evinde bir başına ben gibi
Bir başına mısın
Zirveye yakın bir kardelen gibi
Metruk bir kentin kıyısında
Yıkık bir değirmen gibi...
Bir başına mısın

Üşüyorum
Bakma öyle boğum boğum
Bu hicran, bu öfke, bu yokluğum
Ve bu yokluktaki çokluğum
Bırakacak yoksa beni
Yoksa beni ebailler dul sanacak

Bakma öyle boğum boğum
Hep aklıma gelse de çocukluğum
Zangır zangır üşüyorum...

Kahramanmaraş, 5 Haziran 2007

Fatih Kaba

Yigirminci Yıl Şiiri

I

Ey sabahlara dek konuşan suskunluğum
Ve biteviye ağlayan gülüşlerim her kuşluk
Böğrümde çınlayan sancı
Otacımın hiç bir işe yaramayan ilacı
Dilimin şişi aklımın sisi
Bir türlü diyemediğim demek istemediğim
Tırnağımdaki kırık dişlerimdeki sızı
Toprağa sızan yanım
Göğe yakaran yüzüm
Tutamadığım tutmak istemediğim
İki gözüm eyy
Sözüm nerdesin...

II

Bir imsak serinliği çağırdım doruklardan
Ve ululuk diledim asırlık çınarlardan
Sesi çıkmadı hüznün
Güvercinler kanat açmadı
Adını sayıkladı hastalar
Diledim elim yetsin
Diledim dayansın gönlüm
Bir karabasandır çöktü döşüme
Kızıl gözlü canavarlar girdi düşüme
Uyanamadığım uyanmak istemediğim
Uykum eyy
Ulumak istediğim uluyamadığım tıkanasıya
Avazım nerdesin

III

Karalanmış kağıtlar gibidir hatıralar
Ve yaralı kuşlar gibidir dalların
Bir hayat düşün ki kasap süngeri
Bir hayat düşün ki bekçi uykusu
Bir hayat, âmâlar tutkusu
Hülyasını kurmadığım kurmak istemediğim
Gölgesinde uyuyup kaldığım eyy
Yazım nerdesin

IV

Elbette gün de yürüyecek ömür de
Kulaklarda kadim fısıltısı üşüyen köpeklerin
Ve türlü eprimeler omuzumuzda
Eyvah
Bir türlü anamadığım anmak istemediğim
Bu eski saray topuklarımızda
Dudağımızda kekresi tuzsuz aşların
Gönendiremediğimiz delikanlı yaşların

Ve yalnız verilen telaşların...
Tuzum nerdesin

V

Evet korkulu düşler biriktiriyorum yarınlara
Olanlar oluyor ölenler ölüyor
Gölgeler karanlıklar uçurumlar
Ve renkler de siliniyor adın gibi
Unutuyorum ama sen taptaze duruyorsun
Tutamadığım tutmak istemediğim
Ellerin kuruyor
Ellerin susuyor
Ellerim kuruyor
Ellerim susuyor perdelerde
Kırılıyor nihayet tellerim bir bir tekinsiz hecelerde
Sazım nerdesin

VI

Sancağı kaptırmış nefer gibiyim
Küflü zindanlarda düşünüyür kurarken akıbetin
Küllenmiş saçlarım ele veriyor içini
Hüzünlü bayram sabahlarında
Siretimi söylemiyorum söylemek istemiyorum bile
Suretim aynalardan siliniyor
Yüzüm nerdesin

Kahramanmaraş, 13 Haziran 2017

Fatih Kaba

Yunus Biraz

ben biraz yunus
biraz karacaoğlan'dım bilirsiniz
aslolan insandı
sevgiye dayalıydı kainat
ezelden ebede böyle bildim
böyle büyüdüm
böyle yürüdüm
alemin bir ucundan öbür ucuna
gördüğüm her güzelliğe tuğlar diktim

...
önu da bilirsiniz belki
ne anlayabildi beni
ne benden vazgeçebildi

...
köprüler hiç bu kadar güç olmamıştı
geçilir mi geçilmez mi

...
acaba değer mi
zülfüne bir gün sabah rüzgarı değer mi
değer de yar boynunu bir daha eğer mi
güneş tuğ gölgelerinin üstüne
yeniden doğar mı acep

...
hadi can
çık ar minilerini
giyin de gir kanıma

kahramanmaraş,18 haziran 2007

Fatih Kaba

Yusuf

kum denizlerine düşmüşüm salkım saçak
gözlerimde mavi serapların buğusu
bir müşfik Nil kokusu her yanda
gömleğim kuluncundan yırtılmış hu!
Yeminle söylüyorum halilim
Yeminle söylüyorum Züleyha bu

...

Kahramanmaraş, 10 ağustos 2007

Fatih Kaba

Yüreğim Umudun Ucunda

erir bu gönlümün karları erir
gülüşün ufkuma doğmayıversin
bozkırlarım baştan başa yeşerir
rahmetin üstüme yağmayıversin

cihan sürur ile aşk ile döner
ay, yıldız gecede aşk ile yanar
pervane ateşe aşk ile konar
gözlerin zulmeti boğmayıversin

tükenir elemim tükenir gamım
ışığa kavuşur cümle akşamım
yeisi unuttur şaşkın kelimim
dilinden dermanı sağmayıversin

geceyi gündüzün ardına atar
gün benimle doğar benimle batar
yüreğim umudun ucundan tutar
bu sevda kalbime sığmayıversin

kahramanmaraş,5 eylül 2008

Fatih Kaba

Zelzele

sen yoksun, tükendi takatim kırıldı asa
sen yoksun, bu sahne kırık ayaklı bir masa

yoksun ya yüreğim tüm neşelerden müstafi
yoksun ya hangi derman derde devadır kafi

yar, kuğular matem kuşandı sen yoksun diye
yar, kaynaklardan kan boşandı sen yoksun diye

serapa sükut alem dünyam virandır şimdi
kuşatan zelzele-i isyandır benliğimi

kalmadı gözlerimde ne kalıbın ne için
bu bütün bir vazgeçistir yokluğun için

karanlıklarım zifir aydınlıklarım esmer
bana düşmandır artık hem güneş hem de kamer

benim şu kara yerin yegane divanesi
yar ey! yokluğundur figanın en özgür sesi

...
şen yoksun ya bir tanem gerisi hep hikaye
ümit olmaz hiçbir dost bir küçük teselliye

kahramanmaraş, 11 eylül 2007

Fatih Kaba